

Olympia a mitjanit - Baltasar Porcel

Potser d'aquí a dos-cents anys, un catalanòfil de llengua anglesa descobrirà que, al marge de minúcies extraliteràries, les obres de Jesús Moncada i de Baltasar Porcel són les que millor representen en català la novel·la tumultuosa, digníssima hereva del segle dinou, on l'escenari (Mequinensa o Andratx) es construeix amb el mateix morter de venjances, adulteris, rampells i sentències que utilitzaven Stendhal, Tolstoi o Dickens.

“La vida és carn”, afirma Olympia, la islandesa catalítica que retorna a Mallorca i produeix una reacció en cadena que duu tot de personatges a les situacions límit que tan bé ordeix i remata Baltasar Porcel (Andratx, 1937). Els salts en el temps, els canvis de personatge, les ramificacions genealògiques, la secció vertical practicada en la societat illenca (canonges i xuetes, hippies i militars, aristòcrates i nous rics, pagesos i escriptors) permeten respondre a la pregunta que es formula un altre dels personatges del llibre, el notari Bonaventura de Bonmatí: “Mallorca, ¿què significa?”.

Per contestar a aquest interrogant, Baltasar Porcel se serveix d'ingredients ja coneguts que ell barreja amb soltesa: la llengua barroca de Salvador Espriu, la paròdia social de Llorenç Villalonga i el tremendisme desmesurat de Camilo José Cela, que conformen un estil personalíssim, entre sensible i brutal. Al capdavant, *Olympia a mitjanit* oscil·la entre l'elegia i la caricatura: no hi falta ni una segona il·luminació de Randa, ni una escena *queer* digna del dibuixant Nazario, ni una crònica sentimental sobre l'arribada de la bicicleta a l'illa. Tot plegat amanit amb una llengua caldosa, uns adjectius definitius, una frase rítmica i contundent, una sintaxi reticular que atrapa el lector com una teranyina.

Mallorca s'obre com una cortina de la mà de la ingènua sofisticació de Marika Olivara de Torrent, de la voracitat tardana del seu marit, de l'assossegada follia de la seva germana, de l'enlluernament equívoc del seu amant. Són, tots, personatges que tan sols enganyen la seva profunda soledat en la celebració d'altres cossos. Amb ells, el lector assisteix a la construcció d'empreses, a actes oficials i clandestins, a la comissió d'incestos i assassinats i a la incorporació, en definitiva, en el remolí grotesc i entranyable dels dubtes i de la carn. En els últims capítols, tots els personatges entren en contacte en un *crescendo* abassegador, situat entre Richard Wagner i Albert Camus.

Després d'un cicle de novel·les barcelonines i itinerants, amb *Olympia a mitjanit* Baltasar Porcel retorna a Mallorca per oferir un retaule memorable: de la il·lusió i el

poder, de la passió i l'instint, de les contradiccions d'una illa que creix i s'enfonsa amb tota la potència d'un ésser viu.